

Sacratiss. Dn. N. Imper.

enim profanas tabellas, id est libellos ab aduersariis scriptos, in spongiam induere singillatim institueram; iam rursus expunctis & deletis argumentorum contrariorum falsis coloribus, dissimulatam Bohemici status faciem charaxare, & veram superpingere laborabam. Sed incassum & irritum hæc omnia labore: quod vterque iste modus non videretur eum fructum allaturus esse, quem sperare debebamus, tum quod prior in ipsa statim fronte animum sinistrè affectum irritare magis & offendere, quàm mitigare aut pacare, posterior autem inuidiæ plus & suspectæ partialitatis, quàm antidoti, aut certæ medicinæ, præstare putaretur: tum quod rationum dispulsio malè positarum non subinde prauas opiniones ex hominum mentibus posset demere ac (vt ita dicam) expectorare. Quamobrem pro bono vtilique facturum mihi videbar, si de totius causæ origine, & Regni Bohemiæ, incorporatarumque Prouinciarum natura, conditione & statu vberius paulò differerem. Hic enim modus dicendi & commentandi vt minus habet inuidiæ & suspitionis, ita plus emolumenti atque vtilitatis potest concinnare. Quemadmodum autem lana, priusquam vltimum illum & optimum purpuræ colorem imbibat, succis quibusdam aliis præparanda & imbuenda est: sic eorum animi, qui ad ista legenda accessuri sunt, prædictionibus quibusdam de Bohemorum statu, & cum Germanis coniunctione, informandi & præmuniendi videbantur, priusquam eos splendido illo iuris hereditarii cocco seriò tingerem.

De ipso autem controuersiæ statu diuersi diuersa sentiunt, vt cuiusque animus in hanc vel illam partem inclinatur.